

hem a pschiplě tež k tšchuse, kotaraž wot
jogo kupy daloko do morja dožegascho.
Tudy wizešcho, až jo ta tšchuga pschi
morskej polejnizy zela poľna wody; jo li
pať sašej wotlejníza, tegdy sawostawa na
nej wele nopawow, hawstrow a šchakorakich
rědnych pižanych šchforpinafow. Ten raš
won šebe niz se wšchogo togo domoj newse,
pscheto won běšcho hyschczer s měšom na
wele dnow sastarany; weto pať še welgin
dosć swjašeli na takem namańu. Tak
še swjašeli tež na tom, až běšcho w morju,
žož běšcho še kupať, tak wele rybow na-
mafať, až jich do dosći nałož by, by-
li někať šesch měť. Teje won hyschczer ne-
mějascho, ale won še myšlascho: „ty južor
šy dosć wězow huželať, tak tež šesch
možošch szynišch.“ Wjašokly, až běšcho pschi
kupańu taku gluku měť, hulěse sašej s wody
a hobleka še. Ale won še tež welgi hob-
tužy, pomyšlezny še na šwojo šglo a drugu
draštwu, až to šcho jomu dlužno wězej
žaržasch něbužo a zo dej potom zynišch, gduž
ta rošpańo, a s wotkul dostańo drugeje
draštwy? Šwojej tužyzy a starošći pať
štawi won šam granizu s tym, až na Boga
dopomně a šjarliž špiwa; špiwajuzny žěšcho
domoj. Wjašez rědně šwěšchascho; Ro-
binson pať doma lagnu še a špascho kaž
złowek, kotregož žedna ška wědobnošć
něnužijo.